

Paula Biskup, Gra Gra Gra

z początku nie znałam zasad, mówili:
załapiesz, po prostu zacznijmy grać,
a teraz kocham cię od lat i wiem, że
ta gra ma dosyć słodko-gorzki smak
zapach gorącego lata w dniu wielkiej
srebrzystej burzy targanej przez wiatr
i dźwięk starego pianina
co mimo wieku wciąż przepięknie gra

i chociaż wiem,
że to nie sen
wciąż czekam, aż
ktoś zbudzi mnie
i chociaż gram
i w tej grze trwam
pamiętaj, że
to moja pierwsza gra

gracz 1 i gracz 2
to jesteśmy ty i ja

czy kiedyś wykonam ruch,
który zgubi nas dwóch?
mimo wszystko jesteśmy drużyną
i czy ratując świat zapomnimy o nas
i damy temu po prostu przeminąć?

i chociaż wiem,
że to zły sen
nie mogę sama zbudzić się
i chociaż gram
i w tej grze trwam
to już wiem, że
to ma ostatnia gra

gracz 1 i gracz 2
to jesteśmy ty i ja

to była trudna chwila
co mi uświadomiła,
że nie mieliśmy forów
nie mieliśmy wyboru
instrukcji brak w pudełku
i coraz więcej lęków,
ale na przyszłość wiemy,
że w tej grze nie zginiemy

teraz już wiem,
że to był sen
nie musisz dalej budzić mnie
i chociaż nie istniała gra
ja nadal będę w nią grała

gracz 1 i gracz 2,
a to wszystko byłam ja